

средним классом. Отечественным ученым следует разработать собственную модель «среднего класса», которая была бы грамотно структурирована, доступна для понимания широкому кругу лиц, смогла бы работать эффективно. Ведь формирование среднего класса – индикатор успешности движения страны к цели общественного развития, гарантия социальной и политической стабильности.

Вірлич Є.
ХНТУ

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Актуальність дослідження проблем розвитку легкої промисловості в Україні викликана тим, що продукція галузі спрямовано переважно на задоволення першочергових потреб населення. За часів існування СРСР галузь була потужним комплексом. Зі здобуттям же Україною незалежності частка легкої промисловості в галузевій структурі почала скорочуватись і нині перебуває в кризовому стані. Дослідження економічних проблем розвитку галузі відкриває шлях до розроблення стратегії подальшого розвитку підприємств легкої промисловості за умов глобалізації та їхнього виходу з кризи.

За роки незалежності підприємства легкої промисловості України зазнали реорганізації, а сама галузь – значної трансформації, унаслідок цього створено нові підприємства різних форм власності, які репрезентують малий і середній бізнес. У результаті кризових явищ в економіці країни постала низка економічних проблем розвитку легкої промисловості України, які наразі не вирішено. Серед цих проблем:

1. Вплив світових кризових явищ на економіку України. Глобалізація економіки передбачає вплив глобальних проблем на кожний складник економічної системи. Востаннє світова криза негативно позначилася на розвитку легкої промисловості України в період 2008–2009 рр. – саме тоді, коли більшість галузей почали демонструвати поступове зростання.

2. Низький рівень привабливості підприємств легкої промисловості для фахівців. Сучасна легка промисловість не здатна забезпечити гідну

оплату праці, хоча з економічного погляду могла б розв'язати проблему зайнятості населення. Нині середньомісячна зарплата на підприємствах легкої промисловості майже вдвічі нижча, ніж на промислових підприємствах загалом.

3. Наявність проблеми нелегального виробництва. Сьогодні велика частка асортименту продукції, наявної на вітчизняному ринку, є підробкою продукції відомих іноземних торгових марок.

4. Праця українських виробників за толінговими схемами: «давальницька» сировина замовника – місцева робоча сила. Унаслідок роботи за такою схемою гальмується розвиток і вітчизняних підприємств-виробників, і переробних підприємств.

5. Неспроможність задіяти виробничі потужності підприємств повною мірою. Тому з'являються надлишкові невикористані виробничі потужності, які потребують сплати податків, – ці суми включаються у вартість продукції. І – наслідок, вітчизняна продукція не може конкурувати з імпортною, адже має досить високу собівартість.

Подальші дослідження економічних проблем легкої промисловості мають спрямовуватися на розроблення дієвих державних програм підтримки галузі та орієнтування стратегії роботи галузі на кінцевого споживача. Наразі легка промисловість майже не враховує уподобань споживачів, а аналіз попиту та пропозицій проводять неналежним чином. Питання інноваційної та інвестиційної привабливості підприємств галузі, а також оновлення виробничих фондів мають бути вирішені на рівні держави.

Гагаринова Д.
НТУ «ХПИ»

ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ РЕГИОНОВ УКРАИНЫ

Любое государство, несмотря на уровень своего развития, стремится увеличить приток иностранного капитала. Ведь иностранные инвестиции способствуют развитию предпринимательства, производства, бизнеса, а значит, поднимают экономические и жизненные показатели страны в це-